

**PROGRAM PRAC
KONSERWATORSKICH
KAPLICA GROBOWA RODZINY KORCZAK NA
CMENTARZU KOMUNALNYM W SZEBNIACH**

Opracował
dr Mariusz Wrona
konserwator dzieł sztuki
Kraków 2020

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Grobowa Rodziny Korczak

Niniejszy program opracowany został na podstawie rozpoznania obiektu w terenie, wstępnych badań stratygraficznych, informacji źródłowych jak również wywiadu środowiskowego. Dotyczy kompleksowych prac konserwatorskich poszczególnych elementów obiektu.

OPIS OBIEKTU

- obiekt: kaplica grobowa/cmentarna (budowla sakralna)
- rodzaj: kaplica murowana, sklepiona, kryta dachem dwuspadowym,
- technika: ściany murowane z cegły i kamienia na zaprawie wapienno piaskowej, płaszczyzna architektoniczna ceglana, kamienna w części cokołowej, dach na konstrukcji drewnianej kryty blachą wytłaczaną (pierwotnie kryty prawdopodobnie dachówką ceramiczną),
- styl: historyzm,
- czas powstania: 1895 roku,
- autor: nieznanym,
- adres: cmentarz komunalny w miejscowości Szebnie,
- wymiary: głębokość 15,5 m, szerokość 11,5 m, wysokość 14 m,
- kształt obiektu: kształt wpisuje się w formę prostopadłościanu,
- właściciel obiektu: własność Gminy Jasło,
- inskrypcje:

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Grobowa Rodziny Korczak

Kaplicę cmentarną Rodziny Korczak na cmentarzu komunalnym w Szebniach wzniesiono w 1895 roku. Obiekt murowany jednokondygnacyjny podpiwniczony. Kaplica jednonawowa z wyodrębnionym prezbiterium w formie półkolistej absydy. Wejście do nawy głównej poprowadzone przez rozbudowany w formie przedsionek oraz dwu skrzydłowy trakt schodowy. Budynek kryty dachem dwuspadowym (osobny dach kryje główną nawę, przedsionek oraz półkolistą absydę). Płaszczyzna architektoniczna kształtowana w duchu szeroko pojętego historyzmu. Posadowienie obwiedzione wysokim cokołem w formie rustykalnej okładziny z piaskowca. Zasadnicza płaszczyna architektoniczna formowana z czerwonej cegły palonej w układzie główkowym, spoinowana płasko. Kompozycję kolorystyczną uzupełnia jasno barwny detal architektoniczny z piaskowca szydłowieckiego.

Kaplica do czasów obecnych przetrwała w relatywnie dobrym stanie technicznym niemniej jednak z licznymi przekształceniami oraz wyraźnym postępowaniem efektów procesów starzenia. Na podstawie stanu zachowania jak również pozyskanych informacji środowiskowych wiadomo, że wokół kaplicy prowadzono kilkakrotnie remonty i modernizacje. Jedną z poważniejszych i bardziej dostrzegalnych dokonano na przestrzeni ostatnich dekad. Prace wówczas skoncentrowano przede wszystkim na zamianie poszycia dachowego (prawdopodobnie dachówki ceramicznej) na blachę tłoczoną. Widoczne prace naprawcze wokół elewacji (dot. przede wszystkim uzupełnień i rekonstrukcji elementów kamiennych masą betonową oraz przemalowań wokół spoinowania wątków ceglanych) prowadzone były prawdopodobnie w okresie powojennym.

TECHNIKA WYKONANIA

Kaplica murowana, jednokondygnacyjna z piwnicą grobową, sklepiona. Dach o konstrukcji drewnianej pokryte blachą tłoczoną – pierwotnie pokryte dachówką ceramiczną lub innym naturalnym materiałem (?).

Podstawowym materiałem budowlanym, zastosowanym przy wznoszeniu konstrukcji budynku jest: cegła palona oraz kamień łamany (piaskowiec karpacki) spojone prawdopodobnie na zaprawie wapienno piaskowej.

Elewacja

Płaszczyzna architektoniczna kaplicy formowana w kilku technikach. W dominującej części zastosowano cegłę paloną. Płaszczyzny ceglane spojone masą wapienno piaskową (profilowana płasko) licowo dekorowane ciemno barwną warstwą malarską. Kamienny detal architektoniczny wykonany z piaskowca szydłowieckiego(?). Cokół kaplicy skompilowany z rustykalnych ciosów piaskowca karpackiego spoinowanych zaprawą piaskowo wapienną (o płaskim profilowaniu). Cegła prócz klasycznych kształtek obecna jest również w formie zindywidualizowanej tj. cegła profilowana.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

Kamienny detal architektoniczny kształtowany przy zastosowaniu klasycznych technik kamieniarskich, posługiwano się przy tym narzędziami metalowymi (dłutami kamieniarskimi), których ślad widoczny jest szczególnie w miejscach w mniejszym stopniu narażonych na oddziaływanie atmosferyczne.

Dach

Dach dwuspadowy o konstrukcji drewnianej, kryty blachą, pierwotnie prawdopodobnie zastosowano dachówkę ceramiczną (karpiówkę).

Stolarka drzwiowa i okienna

Drzwi wejściowe wykonane z drewna. Poszczególne elementy stolarki wzmocnione i dekorowane stalowymi okuciami. Uposażone zostały ponadto w stalowy zamek z systemem zamykania na klucz.

Okna stalowe, szklone jednobarwnym szkłem transparentnym osadzone i uszczelnione w poszczególnych podziałach za pomocą tzw. kitu okiennego tj. odpowiedniej mieszanki pokostu i kredy. Otwory okienne kryte grobowej (o funkcji wentylacyjnej) uposażone w kuta kratę (osadzone w kamienne ościeżnice) oraz stalowe okiennice.

STAN ZACHOWANIA I PRZYCZYNY ZNISZCZEŃ

Zarówno stan techniczny jak i estetyczny kaplicy należy określić jako umiarkowanie dobry. Płaszczyzna architektoniczna kaplicy zasadniczo uległa typowym uszkodzeniom wynikającym z oddziaływania czynników atmosferycznych jak również uszkodzeniom będącym konsekwencją niefachowo prowadzonych prac remontowych. Mowa tutaj przede wszystkim przekształceniach w postaci przemalowań w obrębie spoinowania wątku ceglanego oraz spoinowania (wypukłego) w obrębie kamiennego cokołu kaplicy.

Wątki ceglane

Płaszczyzny ceglane zachowane w relatywnie dobrym stanie zarówno pod względem technicznym jak i estetycznym. Główne uszkodzenia wątków ceglanych widoczne w postaci zabrudzeń, lokalnie widoczna obecność patyny atmosferycznej oraz wykwitów solnych. Korozja powierzchniowa spieku ceramicznego na umiarkowanym poziomie. Pojedyncze ubytki i wykruszenia cegieł występują na całym obszarze elementów murowych. Niektóre ubytki cegieł obejmują całą licową część (główki/wozówki) co najczęściej jest konsekwencją dezintegracji strukturalnej (osłabiona struktura osypuje się i łuszczy). Dostrzec można również ślady historycznych reperacji w postaci uzupełnień masą cementowo – piaskową (nierazko masa cementowo wypełnia ubytki mechaniczne/postrzeliny oraz ogniska ubytków). Degradacja mikrobiologiczna obecna szczególnie w części przy cokołowej oraz miejscach o wyższym stopniu zacienienia w postaci koloni mchów, porostów grzybów.

Spoiny wątków ceglanych, podobnie jak w kształtki ceramiczne, pod względem technicznym zachowane w dobrym stanie. Licowa część delikatnie skorodowana lokalnie widoczne spękania oraz

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

wyraźne zabrudzenia. Pierwotna dekoracja kolorystyczna w obrębie spoinowania zachowana śladowo. Relikty historycznej warstwy malarskiej przemalowane (przemalowania w znacznym obszarze łuszczą się odsłaniając teksturę spoin).

Kamienny detal architektoniczny

Stan zachowania elementów architektonicznych wykonanych z piaskowca jest bardzo zróżnicowany. Wysoki stopień degradacji obserwuje się na obszarze ciosów kamiennych w części przyziemnej, co wynika z intensyfikacji procesów degradacyjnych (krystalizacja soli rozpuszczalnych w wodzie) jak również dokonanych przekształceń podczas niefachowych remontów i „rewitalizacji” (spoinowanie). Typowe uszkodzenia wynikające z oddziaływania czynników zewnętrznych tj. zabrudzenia powierzchniowe, fałszywa patyna atmosferyczna, degradacja powierzchniowa, utrata ostrości krawędzi formy rzeźbiarskiej, korozja powierzchniowa, głęboko strukturalne zaplamienia oraz konsekwencje oddziaływania czynników mikrobiologicznych, obserwuje się szczególnie na obszarze detalu architektonicznego wykonanego z piaskowca szydłowieckiego (wyjątkowo wrażliwego na zabrudzenia powierzchniowe oraz zaplamienia głęboko strukturalne).

Uszkodzenia mechaniczne piaskowca (będące konsekwencją eksploatacji budynku) szczególnie widoczne na obszarze stopnic schodowych. Ponadto uszkodzenia mechaniczne, postrzeliny z czasów wojny, spękania wynikające z korozji elementów metalowych (kotew).

Dach

Obecna połać dachowa kaplicy jest wynikiem prac remontowo – modernizacyjnych wykonanych na przestrzeni ostatnich dekad. Powłoka w dobrym stanie zachowania. Stan konstrukcji więźby dachowej trudna do określenia. Na podstawie geometrii dachu należy przypuszczać że część elementów konstrukcyjnych dachu wymaga korekty lub wymiany. Orynowanie wtórne. Rury spustowe uszkodzone, w niektórych miejscach prowadzone w kolizji z detalem architektonicznym (głębokie bruzdy w elementach kamiennych). Brak właściwego odpływu melioracyjnego (spust rynien poprowadzona bezpośrednio w otoczenie wokół części cokołowej budynku notabene przesłoniętego dodatkowo betonową kostką brukową w części południowej. Sytuacja ta doprowadza do zawilgocenia i zasolenia ścian.

Stolarka drzwiowa i okienna

Obramowania okien wyraźnie skorodowane. Uszczelnienie okna zdegradowane, spękane z licznymi ubytkami pozbawione odpowiednich walorów estetycznych i technicznych. Szklenie okien w znaczącej części wtórne, wykonane z białego szkła – zbrojonego (szklenie w wybranych partiach spękane). W zwieńczeniu okien nawy głównej zachowane dekoracje witrażowe prawdopodobnie historyczne. Brak historycznego okna fasady głównej. Obecne wykonane przy użyciu profili stalowych, łączonych w technice spawalniczej pochodzi z okresu powojennego.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

Drzwi wejściowe zachowane w historycznej formie. Struktura drewna znacząco zdestruowana. Ponadto widoczne ubytki, spękania, pęknięcia, deformacje dezintegracja strukturalna drewna, butwienie (nie można wykluczyć obecności drewno jądów). Przemalowanie na powierzchni drzwi wejściowych krypty grobowej. Stalowe elementy wyposażenia stolarki drzwiowej skorodowane. Całość pozbawiona pierwotnego waloru estetycznego.

Trakty schodowe

Konstrukcja traktów schodowych zdestabilizowana. Poszczególne łączenia stopnic obluzowane, z wyraźnym odchyleniem od pierwotnego układu geometrycznego i kompozycyjnego (jedna ze stopnic złamana). Całość elementów kamiennych silnie zabrudzona z licznymi ubytkami oraz korozją powierzchniową (zaoblenie formy rzeźbiarskiej). Patyna atmosferyczna obecna szczególnie w miejscach podokapowych oraz w mniejszym stopniu narażonych na oddziaływanie wód opadowych. Kolorystyka elementów kamiennych zdeformowana za sprawą zabrudzeń oraz głęboko strukturalnych zaplamień wynikających w znacznej części z skutków degradacji mikrobiologicznej. Część elementów kamiennych lewostronnej balustrady oraz stopnic schodowych (niezachowanych prawdopodobnie w skutek działań wojennych) wykonane w masie betonowej oraz lastryko.

Reasumując, podstawowym czynnikiem wpływającym na utratę pierwotnego wyrazu estetycznego kaplicy są przekształcenia estetyczno – plastyczne wespół z niszczącym oddziaływaniem warunków zewnętrznych.

PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Wnioski i założenia konserwatorskie

Kaplica, stanowi niewątpliwie cenny i wartościowy zabytek. Posiada wysoki poziom artystyczny, walory historyczne, kompozycyjne oraz technologiczne.

Generalnym założeniem podejmowanych prac jest przeprowadzenie konserwacji, w wyniku której zostanie przybliżony oryginalny wygląd estetyczny kaplicy, równocześnie z szeroko zakrojonymi działaniami naprawczymi skoncentrowanymi przede wszystkim na przywróceniu właściwości technicznych uszkodzonym elementom.

Bezpośrednie prace konserwatorskie polegać będą w pierwszym rzędzie na powstrzymaniu czynników wpływających na zły stan zachowania poszczególnych elementów kaplicy. Kolejnym niezbędnym krokiem jest eliminacja przekształceń dokonanych podczas minionych prac remontowych. Założenie to dotyczy między innymi spoinowania cokołowej (kamiennej) części doprowadzających do sukcesywnego postępu procesów niszczących kamienia, przywrócenie historycznej formy poszycia dachowego w postaci dachówki ceramicznej, przywrócenie nie zachowanych elementów detalu kamiennego. Decyzję na temat wymiany elementów więźby dachowej zostaną podjęte na podstawie oceny stanu zachowaniu In Situ po rozpoczęciu prac.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

W sposób szczególny zostanie potraktowana kwestia uzupełnień ubytków kamienia, cegły. Uzupełnione zostaną wszystkie ubytki, które znacząco wpływają na czytelność formy, jak i techniczną trwałość poszczególnych partii kaplicy.

Całość prac będzie udokumentowana w formie opisowej, graficznej i fotograficznej.

PROPONOWANE POSTĘPOWANIE KONSERWATORSKIE

Przed podjęciem konkretnych działań konserwatorskich w pierwszym rzędzie należy wykonać szczegółową dokumentację fotograficzną rejestrującą stan zachowania poszczególnych elementów kaplicy oraz w razie konieczności niezbędne badania specjalistyczne (stratygraficzne, laboratoryjne etc.).

I KONSERWACJA ZADASZENIA

1. Usunięcie obecnego poszycia dachowego, obróbek blacharskich, rynien odpływowych.
2. Kompleksowa konserwacja więźby dachowej. Precyzyjne decyzje na temat ewentualnej wymiany części należy podjąć po rozpoczęciu prac na obiekcie.
3. Wprowadzenie nowego ceramicznego poszycia dachu (dachówka karpiówka w układzie koronkowym).

II KONSERWACJA WĄTKÓW CEGLANYCH

4. Usunięcie wtórnych uzupełnień w obrębie wątków ceglanych, metodami udarowymi.
5. Dezynfekcja powierzchni ceglanych preparatem fabrycznym lub wykonywanym indywidualnie np. 4% roztworu Biotin R w alkoholu, BFA firmy Remmers lub innym o podobnych właściwościach.
6. Oczyszczenie powierzchni detalu ceglanoego oraz spoiny metodami stosowanymi w praktyce konserwatorskiej (metoda strumieniowo ścierna, suchy lód, preparaty chemiczne, hydrodynamiczna).
W partiach silnie zdestruowanych, przed oczyszczaniem należy wykonać wstępną konsolidację cegły przy użyciu środków krzemooorganicznych np. KSE 300, KSE 510 firmy Remmers lub inne o podobnych właściwościach.
7. Konsolidacja strukturalna wybranych partii detalu ceglanoego preparatami krzemooorganicznymi np. KSE 300, KSE 510 firmy Remmers lub innymi o podobnych właściwościach.
8. Uzupełnienie mało kubaturowych ubytków cegieł mineralnymi masami sztucznej cegły wykonywanymi indywidualnie lub fabrycznie np. Restauriermörtel firmy Remmers lub inny o podobnych właściwościach.
9. Uzupełnienie/rekonstrukcja wielokubaturowych ubytków cegieł/wątków ceglanych wstawkami ceglanyimi. „Cerowanie” wątków ceglanych należy wykonywać przy zastosowaniu cegły historycznej (rozbiórkowej) lub wykonywanej indywidualnie, posiadające maksymalnie zbliżone właściwości techniczne i estetyczne z cegłą pierwotnie stosowaną.
10. Uzupełnienie spoinowania – masą o spoiwie wapienno-cementowym (cement biały) wyrabianą indywidualnie lub fabrycznie np. Fugenmörtel TK (zaprawa hydrauliczna z zawartością trasy) lub Fugenmörtel ZF uelastycznione Fugenmörtel ECC firmy Remmers lub inne o podobnych właściwościach. Skład masy winien zostać skomponowany w oparciu o badanie składu historycznej spoiny.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

11. Rekonstrukcja warstwy malarskiej (dekoracyjnej) w obrębie spoinowania farbą o spoiwie krzemooorganicznym – Historic Lasur firmy Remmers lub inną o podobnych właściwościach. Barwę rekonstruowanej powłoki należy oprzeć o badanie laboratoryjne zachowanej warstwy historycznej.

III KONSERWACJA ELEMENTÓW KAMINENNYCH

12. Usunięcie wtórnych uzupełnień oraz spoinowania metodami udarowymi.
Ze względu na bardzo wysoką odporność mechaniczną nawarstwień cementowych, podczas doboru metody lub metod usuwania należy szczególnie zwrócić uwagę na ich inwazyjność. Tym samym należy podejmować wyłącznie metody umożliwiające, maksymalne zachowanie substancji zabytkowej.
13. Dezynfekcja powierzchni kamiennych preparatem fabrycznym lub wykonywanym indywidualnie np. 4% roztworu Biotin R w alkoholu, BFA firmy Remmers lub innym o podobnych właściwościach.
14. Wstępna impregnacja wzmacniająca partii kamienia (piaskowca) wykazujących silną dezintegrację strukturalną preparatami krzemooorganicznymi np. KSE 300 firmy Remmers lub innych o podobnych właściwościach. Zabieg ma na celu ochronić substancję zabytkową przed ewentualnymi uszkodzeniami powstałymi podczas zasadniczego oczyszczania.
15. Oczyszczenie powierzchni kamienia z brudu, nawarstwień biologicznych i sztucznej patyny przy zastosowaniu metod stosowanych przy obiektach zabytkowych. Technika oczyszczania zostanie wyłoniona na podstawie prób konserwatorskich m.in.
 - metoda strumieniowo ścierna (wysokie ciśnienie powietrza wespół z różnymi rodzajami ścierniw oraz frakcjami ścierniw: ścierniwo „Garni”, piasek kwarcowy),
 - metoda hydrodynamiczna (wysokie ciśnienie wody),
 - metoda termodynamiczna para wodna pod ciśnieniem i wysoką temperaturą,
 - metoda chemiczna np. Fassadenreiniger-Paste firmy Remmers lub inny o podobnych właściwościach, roztwór kwasu HF.
16. Odsolenie wybranych partii kamienia metodą swobodnej migracji do rozszerzonego środowiska dot. elementów kamiennych uplasowanych w dolnej części budynku.
17. Ekstrahowanie zaplamień kamienia metodami chemicznymi.
18. Iniekcja spękań kamienia preparatami Akepox 1005 firmy Akemi, alternatywnie Injektionsharz 100 firmy Remmers lub innymi o podobnych właściwościach.
19. Impregnacja wzmacniająca zdestruowanych partii kamienia (piaskowca) preparatem hydrofilowym. Proponuje się zastosowanie preparatu firmy Remmers, KSE 100, KSE 300 oraz KSE 510 lub innymi o podobnych właściwościach.
20. Uzupełnienie ubytków kamienia (piaskowca) mineralną masą sztucznego kamienia wykonaną indywidualnie, stosowaną w praktyce konserwatorskiej (cement biały, wapno gaszone, wypełniacze skalne - piaski/kruszywa, modyfikatory – żywice akrylowe, pigmenty odporne na środowisko alkaliczne w odpowiednich proporcjach) lub fabryczną np. NSR firmy Optolith lub inną o podobnych właściwościach. Poszczególne uzupełnienia zalenie od kubatury winny zostać wzmocnione poprzez zbrojenie (klamry/pajęczki z drutu nierdzewnego oraz zbrojenia rozproszonego np. włókno polipropylenowe). Każdorazowo, uzupełnienie należy poprzedzić odpowiednim przygotowaniem podłoża ubytku tj. fakturowanie, naniesienie w razie konieczności środków adhezyjnych.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

21. Taszlowanie wielkoformatowych ubytków kamienia wespół z mineralnymi klejami montażowymi i stalowym zbrojeniem (należy przy wykonaniu wstawek stosować rodzaj kamienia tożsamy z materiałem historycznym). Taszlowaniu pierwszoplanowo podlegają elementy architektoniczne o znacznych ubytkach formy rzeźbiarskiej oraz narażone szczególnie na ubytki mechaniczne tj. stopnice schodów. Elementy nie zachowane należy zrekonstruować w pierwotnej technologii (np. stopnice schodowe, elementy balustrady i inne). Taszlowanie na obszarze detalu rzeźbiarskiego należy prowadzić z należytą starannością – ograniczenie formowania geometrycznych gniazd montażowych, na rzecz odzwierciedlenia formy przełomu ubytku.
22. Uzupelnienie spoinowania przy zastosowaniu tradycyjnych mas wapienno cementowych (cement biały) lub modyfikowane systemowo np. Tras–Kalk-Fugenmörtel firmy Tubag (zaprawa hydrauliczna z zawartością trasu), lub inne o podobnych właściwościach.
23. Hydrofobizacja kamienia preparatami silikonowymi np. Funcosil SL firmy Remmers, Sarsil H14/R firmy *Silikony Polskie* lub inny o podobnych właściwościach.
24. Scalenie kolorystyczne kamienia przy użyciu farb opartych na spoiwie krzemooorganicznym np. Historic Lasur firmy *Remmers* alternatywnie impregnatu wzmacniającego KSE firmy Remmers lub inne o podobnych właściwościach.
25. Naniesienie mineralnego szlamu hydro izolacyjnego – odpornego na oddziaływanie promieniowania UV np. firmy Basf lub inny o podobnych właściwościach, na powierzchnie dachowe i okapowe tj. zadaszenie sygnaturki, nakrywy wieńczące przypory. Barwę szlamu należy zmodyfikować w masie odpowiednią kompilacją pigmentów w celu uzyskania kolorystyki maksymalnie bliskiej do naturalnego piaskowca.

IV KONSERWACJA DETALU METALOPLASTYCZNEGO I ELEMENTÓW STALOWYCH

26. Kompleksowa konserwacja elementów stalowych: kotew, zawiasów, zamków puszek technicznych, obramowań okiennych itp. Mechaniczne i chemiczne usunięcie przemalowań oraz efektów korozji – piaskowanie, naniesienie malarskich powłok antykorozyjnych i dekoracyjnych np. w systemie farb firmy Postal (kolor grafitowy „Stal Antyczna”) lub innych o podobnych właściwościach.
27. Rekonstrukcja elementów nie zachowanych przy zastosowaniu klasycznych technik kowalskich (stalowa krata zabezpieczająca otwór wentylacyjny).

KONSERWACJA STOLARKI OKIENNEJ I DRZWIOWEJ

28. Usunięcie wtórnych niefachowych reperacji (szklenie).
29. Usunięcie nawarstwień powierzchniowych (przemalowań) i efektów korozji z powierzchni ram okiennych przy zastosowaniu metody strumieniowo ściernej (piaskowanie).
30. Usunięcie zdestruowanych uszczelnień (kitu okiennego).
31. Regulacja geometrii i formy uszczelnienia mechanicznie.
32. Rekonstrukcja niezachowanych stalowych fragmentów ram okiennych przy użyciu elementów stalowych i technik spawalniczych.
33. Uzupelnienie szklenia. (zabieg winien zostać poprzedzona wnikliwą analizą historyczną weryfikującą pierwotną technikę wykonania okien kaplicy – zastosowanego szklenia).
34. Uzupelnienie uszczelnień przy użyciu klasycznego kitu okiennego.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

35. Naniesienie powłok antykorozyjnych i dekoracyjnych na powierzchnię stalowych okien np. w systemie farb firmy Postal (kolor grafitowy „Stal Antyczna” lub innych o podobnych właściwościach.
36. Wykonanie szczegółowych badań stratygraficznych weryfikujących pierwotną kolorystykę drzwi wejściowych.
37. Usunięcie przemaalowań metodami mechanicznymi i chemicznymi.
38. Dezynfekcja drewna preparatem chemicznym stosowanymi w praktyce konserwatorskiej.
39. Dezynsekcja drewna – wykonanie zabiegu uzależnia się od dowodów obecności drewnojadów w strukturze drewna.
40. Uzupelnienie ubytków, spękań drewna epoksydową masą sztucznego drewna modyfikowaną wypełniaczem w postaci trocin drewnianych.
41. Naniesienie nowej olejnej powłoki malarskiej na powierzchnię drewna o charakterze zabezpieczającym i dekoracyjnym. Kolorystykę farb należy dopasować do rezultatów badań stratygraficznych.
42. Kompleksowa konserwacja elementów stalowych – patrz KONSERWACJA DETALU METALOPLASTYCZNEGO I ELEMENTÓW STALOWYCH.

SPORZĄDZENIE DOKUMENTACJI PRZEPROWADZONYCH PRAC KONSERWATORSKICH (opisowa, graficzna i fotograficzna)

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Anna Guc', is written over a faint, large, stylized signature or stamp in the background.

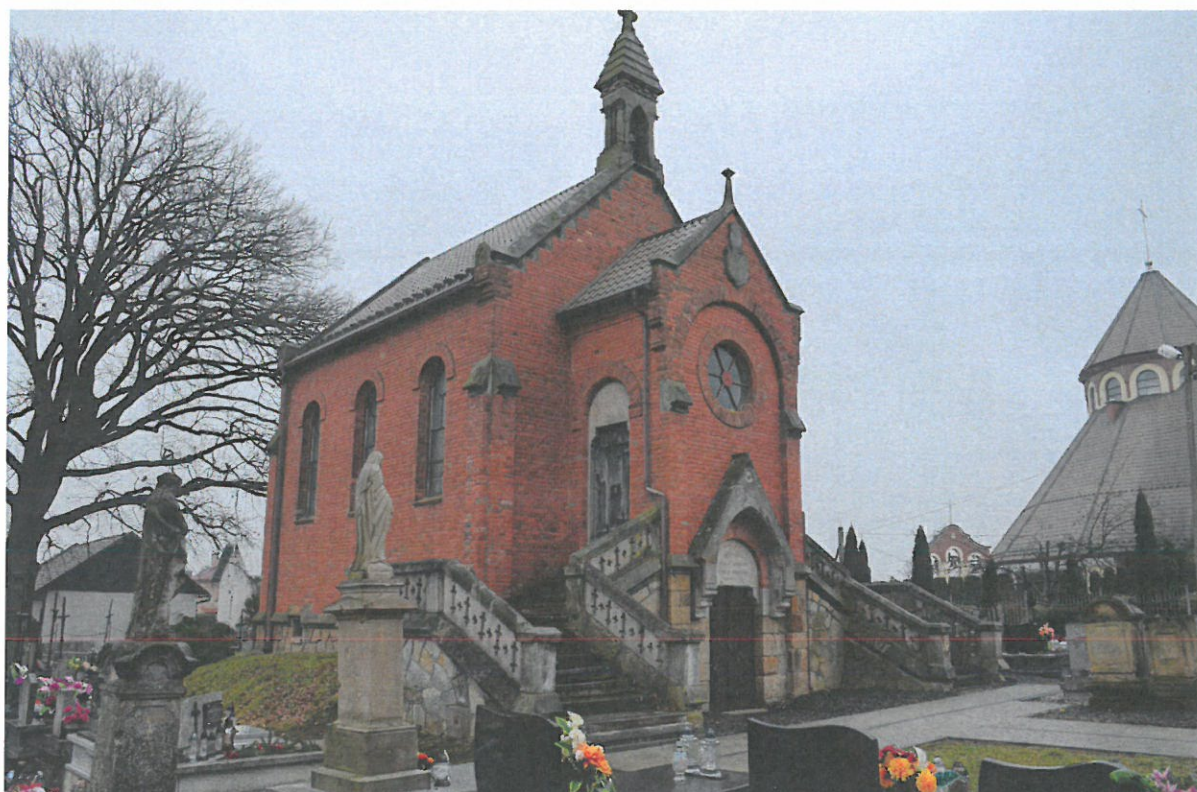
O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

*Fot. nr 1,2. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii widok ogólny kaplicy.
Fot. Mariusz Wrona*

grudzień 2020 r.

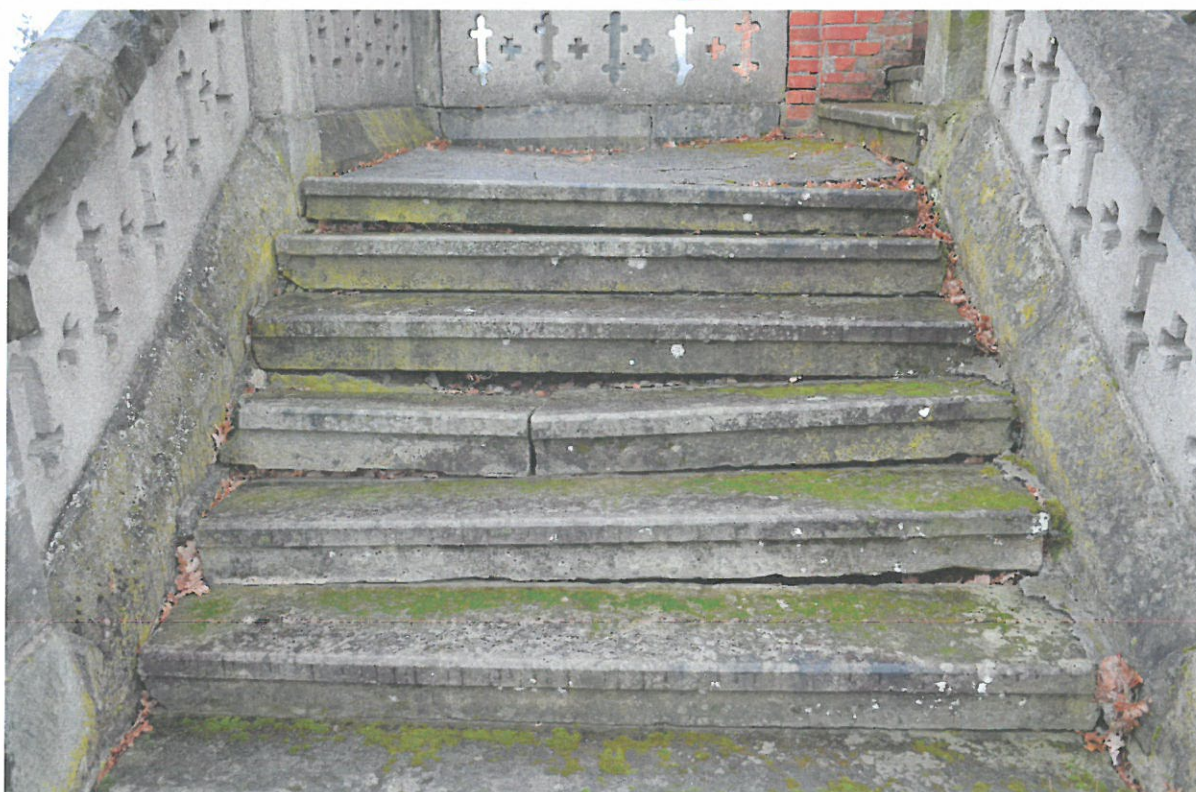
O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 3,4. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii widok ogólny kaplicy.
Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 5,6. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii trakt schodowy kaplicy.
Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 7, 8. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii silna destabilizacja stopnic schodowych, zabrudzenia powierzchni kamienia, liczne kolonie mikroorganizmów, złamany stopień schodowy, stopień schodowy wykonany w technologii lastryko, wtórny element balustrady wykonany z betonu cementowego.

Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

*Fot. nr 9, 10. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii nasyp ziemny przesłaniający cokółową część kaplicy, postrzelina na obszarze kamiennego cokołu.
Fot. Mariusz Wrona*

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 11. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii betonowe uzupełnienie ubytku kamienia na obszarze cokotu.

Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

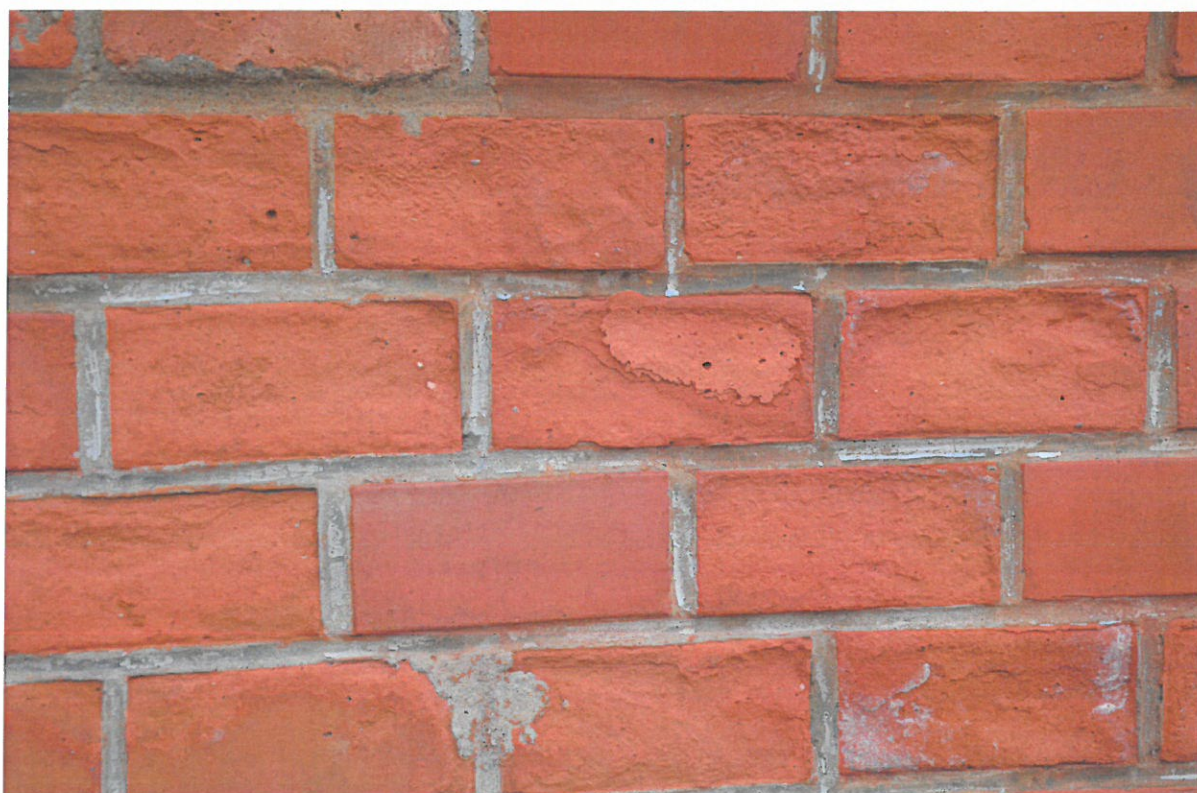
O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

*Fot. nr 12. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii drzwi wejściowe do zasadniczej części kaplicy. Korozja elementów stalowych oraz elementów drewnianych.
Fot. Mariusz Wrona*

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

*Fot. nr 13, 14. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii dezintegracja strukturalna wybranych cegieł oraz ubytki z tego wynikające.
Fot. Mariusz Wrona*

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

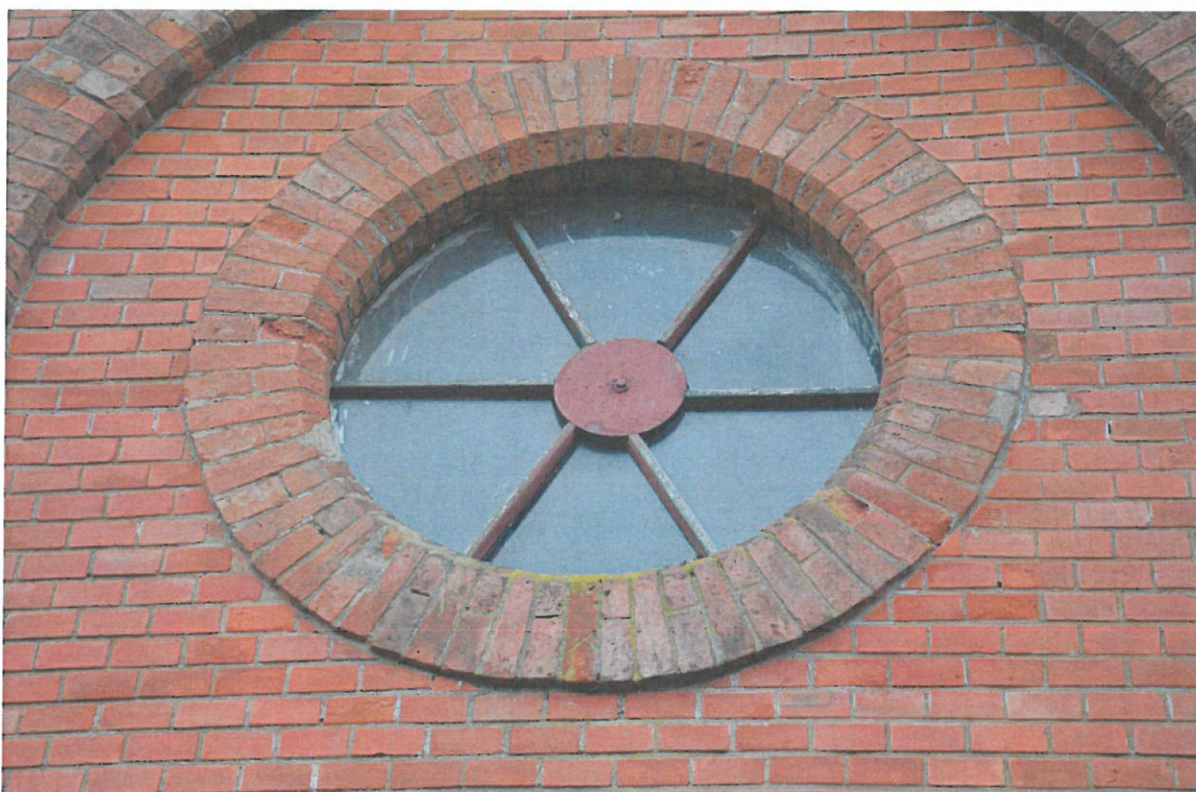

Fot. nr 15,16. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii silne zabrudzenia i kolonie mikroorganizmów na powierzchni stopnic schodowych, pęknięcia kamiennych elementów balustrady oraz obszerne uzupełnienia betonem cementowym.

Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 17, 18. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii konsekwencje zasolenia struktury kamienia. Ponadto zapylenie kamienia, patyna atmosferyczna oraz liczne kolonie mikroorganizmów, wtórne szklenie otworu okiennego fasady kaplicy.

Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

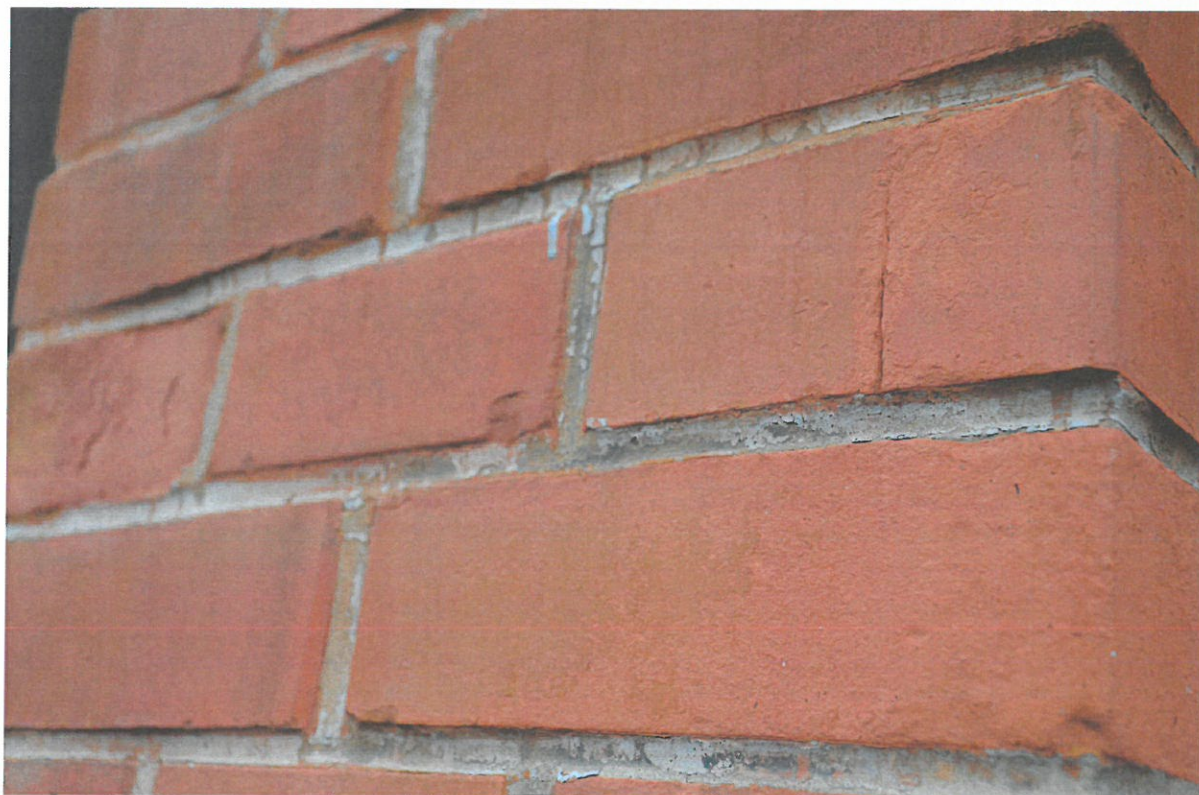
O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

*Fot. nr 19. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii korozja elementów stalowych okna kaplicy, wtórne szklenie okien, zachowany witraż w zwieńczeniu okna.
Fot. Mariusz Wrona*

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 20, 21. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii betonowe uzupełnienia ubytków cegły oraz relikty pierwotnej dekoracji malarskiej tudzież przemalowania w obrębie spoinowania.

Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

Fot. nr 22, 23. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii dezintegracja i łuszczenie się warstw kamienia, betonowe, wypukłe spoinowanie kamienia.

Fot. Mariusz Wrona

grudzień 2020 r.

O PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
Kaplica Rodziny Korczak

*Fot. nr 24. Kaplica grobowa Rodziny Korczak. Widoczne na fotografii uszkodzenie kamiennego gzymsu w skutek wprowadzenia rynny spustowej.
Fot. Mariusz Wrona*

grudzień 2020 r.